

Có Câu Thơ Biết Trở Mình

Cơn mưa chiều Chúa Nhật / không biết có thật không...mà bóng đèn màu hồng có lá me xanh đậu!

Cơn mưa hình như náu / trong tà áo của ai. Ô đẹp quá áo dài, lâu ghê mới thấy lại...

Muốn hôn trên má trái / của người ấy làm sao! Cái màu phơn phớt đào, em xinh không bút tả!

Cơn mưa chiều thơm quá. Lá me bay như hương...em, mái tóc mù sương...tấm gương nhòa lóng lánh!

Hình như em có lạnh khi tôi trao giọt mưa?

*

Bạn ơi, đó câu thơ / trở mình chiều Chúa Nhật / tôi trao người xinh nhất / tôi gặp trên Quê Hương...

Nàng cầm mà rưng rưng chao ôi chiều hạnh phúc!

Nàng, tôi thưa Tổ Quốc!

Anh cúi đầu chào Em!

Trần Văn Lệ